

א. החלטת שירותי הדת היהודיים (גימלאות לראש מועצה דתית וסגניו),
התשנ"ז-1997.

היו"ר סאלח טריף:

אני פותח את ישיבת הוועדה. אנחנו דנים היום בהחלטת שירותי הדת היהודיים (גימלאות לראש מועצה דתית וסגניו), התשנ"ז-1997. יציג לנו את הנושא מר אליהו ליפשיץ ממשרד הדתות.

אליהו ליפשיץ:

בהחלטת גימלאות יש נושא שנקרא "צירופי תקופות". כלומר, אדם שמכהן כראש רשות או במועצה דתית או ברשות מקומית או כסגן ראש רשות, זכאי לצירופי תקופות מכל מיני סוגים. כלומר, אם עבד בשירות המדינה או בתפקיד דומה. למשל, אם הוא ראש רשות מקומית ולפני כן היה ראש מועצה דתית הוא זכאי גם כן לצירוף תקופות. מצרפים את התקופה הקודמת לתקופה הנוכחית שלו בכל מיני צורות. חלק מהצורות על ידי צירוף מתחזית מהתקופה, חלק בצירופים אחרים, כמו למשל, אם הוא ראש רשות מקומית ולפני כן היה ראש מועצה דתית, אז הצירוף הוא שונה לחלוטין, והוא זכאי בצירוף התקופות האלה לגימלה על כל התקופה, שכוללת את שני סוגי התקופות. זה נכון לגבי ראש רשות מקומית, כאשר בדרך כלל ההחלטות האלה היו מקבילות: מה שהחליטו לגבי רשות מקומית החליטו בדרך כלל גם לגבי מועצה דתית.

משום מה החלטה מסויימת קבעה שמי שהיה ראש מועצה דתית או סגנו והפך להיות ראש רשות מקומית מקבל צירופי תקופות. לעומת זאת ההיפך, מי שהיה ראש רשות מקומית או סגנו והפך להיות ראש מועצה דתית, לא כתוב בהחלטה שיקבל צירוף תקופות. מטרת ההחלטה הזאת לתקן ולהשוות בין שני הצדדים. וזה אומר, שבעצם אנחנו מתקנים כדי שמי שהיה ראש רשות מקומית או סגן ראש רשות מקומית והפך להיות ראש מועצה דתית או סגן ראש מועצה דתית, יצרפו את שתי התקופות שבהן כיהן.

אברהם אמונה:

למעשה בהחלטת הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו) זה תוקן בסעיף 9(6) כאשר כתוב: "כל תקופת כהונתו כראש מועצה דתית בשכר ובלבד שנתקיימו בראש הרשות לשעבר כל אלה: הוא הודיע בכתב למנהל הכללי של משרד הפנים, תוך שלושה חודשים מעת שהחל לכהן כראש הרשות, על רצונו שתקופת כהונתו כראש המועצה הדתית תבוא במניין לצורך קביעת זכותו לקיצבה כראש הרשות...". בתנאים האלה, אם הוא הולך לקבל קיצבה או אם קיבל מענק, הוא יכול להקפיא את זה בקופת הרשות המקומית. לכן החוק הזה הוא אקוויוולנטי להחלטה הזאת.

היו"ר סאלח טריף:

היום, מי שהיה ראש מועצה דתית יכול לצרף את התקופות, אבל לא להיפך.

אברהם אמונה:

נכון.

היו"ר סאלח טריף:

ישנם מקרים כאלה?

אברהם אמונה:

יש, לא רבים, אבל יש. אני חושב שיש גם ההיפך.

אליהו ליפשיץ:

אולי אתם תתפלאו, אבל קיימים מקרים, ולא רואים בזה דווקא ירידה. אני חושב שאלה שני תפקידים דומים ושונים, אבל אני חושב שגם ההיפך לא קיים.

היו"ר סאלח טריף:

אם, למשל, היה אדם חבר כנסת והוא חוזר להיות ראש עיר, האם הוא זכאי?

אברהם אמונה:

לחבר הכנסת יונה יהב עשינו לפני שבועיים בוועדת הכנסת חוק בשבילנו. הוא היה במקרה סגן ראש עיר, אז תיקנו לגבי סגן ראש עיר גם בשבילנו, כדי שיוכלו להחזיר את המענק שלו לכנסת. וזה אושר בוועדת הכנסת.

היו"ר סאלח טריף:

למה מענק?

אברהם אמונה:

מכיוון שהוא לא כיהן ארבע שנים. אם הוא היה זכאי לקיצבה, אז הוא לא יכול היה לצרף את התקופות.

אליהו ליפשיץ:

הרעיון שעומד מאחורי החוק הוא בעצם לאפשר לנבחר ציבור, גם כאשר הוא מכהן בפונקציה דומה, להמשיך באותם תנאים. באיזה שהוא מקום רוצים לעודד נבחרי ציבור להמשיך ולשרת את הציבור במתכונת דומה. אפשר היה להגיד הפוך ולומר "אין שום תנאים, לא לחברי כנסת ולא לאחרים, הכל יהיה בשכר כמו שכיר רגיל". אני לא חושב שזה יעבוד במבחן המציאות. אבל כאשר נותנים תנאים מהסוג הזה צריך להקפיד שהתנאים יהיו לכל האורך במקביל. ולכן גם אמרתי, בישיבה אחרת בנושא הגימלאות, שכדאי לדון גם ברשות המקומית וגם במועצה הדתית, שלא נלך בזיגזג, ואחר כך תהיה אי השוואה, ובעצם נחטיא את המטרה של חקיקה מקבילה.

דוד אזולאי:

אני רק מתפלל. עד היום אף אחד לא פנה לעתור בעניין, כי אם מישהו היה פונה, סביר להניח שהוא היה זוכה בעתירה כזאת. כנראה שאף אחד לא פנה, כי אין הרבה כאלה. אני לא רואה את האנשים שעומדים בתור כדי לזכות בהטבה הזאת. לדעתי, ראוי שיעשה תיקון העיוות, הרי בסך הכל לגבי צד אחד קיימת אפשרות, אולם חסרה כאן הדו סטריות. אני חושב שזה תיקון שצריך לקבל. דרך אגב, הנושא הזה כבר עלה על סדר היום של ועדת הפנים הקודמת, ובאותו יום היה איזה שהוא אסון, וכתוצאה מכך דחו את הדיון על כך.

אליהו ליפשיץ:

אצלנו זה כבר נמצא הרבה למעלה משנה.

דוד אזולאי:

אדוני היושב ראש, אני מציע לאשר את התיקון.

היו"ר סאלח טריף:

יש בקשה של הממונה על השכר, יוסי קוצ'יק, להעיר מספר הערות לעצם ההחלטה. באופן עקרוני הוא מסכים לקבל אותה.

דוד אזולאי:

אז אני מציע שנאשר את ההחלטה באופן עקרוני, ואם ישנן הסתייגויות שיגישו אותן בכתב.

מרים פרנקל-שור:

אין הסתייגויות. לפי מה שמתקבל כאן בוועדה, כך נוהגים.

דוד אזולאי:

האם אנשי האוצר הוזמנו?

היו"ר סאלח טריף:

ביקשתי לשלוח הערות בכתב, ויכול להשתמע מכך שנעתרתי לבקשתו.

דוד אזולאי:

הדיון הזה נדחה פעמים רבות.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נצביע על ההחלטה בעוד השבוע.

יש בקשה של האוצר בקשר למועצות דתיות - צירוף תקופות. הם דיברו איתנו ואנחנו צריכים לקבל החלטה. ואני לא רוצה שיובן כאילו אנחנו הבטחנו להם - - -

בנימין אלון:

למה הם לא הגיעו?

היו"ר סאלח טריף:

הם הוזמנו. הם צלצלו ואמרו שיש להם בעיה, ואני לא רוצה לקבל את ההחלטה במחטף. אני אאפשר להם לבוא להשמיע את דברם, ואז נצביע.

דוד אזולאי:

אז נאשר אישור עקרוני בלבד.

מרים פרנקל-שור:

מה זה אישור עקרוני? אין עוד אינסטנציה מעל הוועדה שמאשרת. או שהוועדה מאשרת או שהיא לא מאשרת. אם היתה בקשה של האוצר - - -

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו לא נצביע עכשיו. עמדת הוועדה היא לאשר את הבקשה באופן עקרוני. ההצבעה תתקיים עוד השבוע, ואנחנו נזמין את נציג האוצר.

דוד אזולאי:

מה יקרה אם שוב הוא לא יגיע?

היו"ר סאלח טריף:

אז נצביע.

מרים פרנקל-שור:

יש לי שתי הערות לנוסח ההחלטה: בסעיף קטן (ג) יהיה "מקופת המועצה הדתית", זה נשמט. וסעיף התחולה הוא לא רטרואקטיבי ל-1993, אלא מיום פרסומה של ההחלטה.

היו"ר סאלח טריף:

נביא את זה לדיון ביום רביעי.

בנימין אלון:

אליהו לישפיץ, אמור לנו בכמה אנשים מדובר, ואיזה סעיף תקציבי זה?

היו"ר סאלח טריף:

זאת תהיה שאלה לנציג האוצר שיגיע ביום רביעי.

אליהו ליפשיץ:

מדובר בכל מקרה, גם בכיוון ההפוך, במספר מועט של מקרים.

היו"ר סאלח טריף:

סיימנו והחלטנו שביום רביעי ב-9:00 אנחנו נקיים הצבעה אחרי שמיעת דבריו של נציג האוצר.

אמנון דה-הרטוך:

אני מבקש להתנצל על האיחור, אבל לא יכולתי להיות בשתי ישיבות בעת ובעונה אחת. לגופו של עניין, אני מבקש להביע הסתייגות מסויימת, משני טעמים, לנוסח המוצע של ההחלטה. ראשית, משהו שהוא נקודתי. ישנה בהצעה לתיקון סעיף 8, בסיפא של ההצעה סעיף (ד): "בסעיף זה - "ראש הרשות המקומית" - אדם שכיהן כראש רשות מקומית או כסגנו בשכר". אני מבקש להתרכז בסיפא של הניסוח של אותו סעיף "או כסגנו בשכר". אני מבקש לומר שבנוסח המקביל, שמתייחס לרשויות המקומיות, אין קביעה מקבילה שאם אדם משמש כראש רשות מקומית או כסגן ראש רשות מקומית, אם הוא כיהן בעבר כסגן ראש מועצה דתית, גם אותו פרק זמן של כהונתו כסגן ראש מועצה דתית יחושב והגימלה תחושב בהתאם למספר השנים האלה. וכאן קיים פער מהבחינה הזאת.

אברהם אמונה:

בסעיף 9(6) להחלטת הרשויות המקומיות כתוב: כל תקופת כהונתו כראש מועצה דתית בשכר". השאלה היא ההגדרה. ההגדרה אצלכם - "ראש מועצה דתית לרבות סגנו בשכר", ופה אנחנו מאמצים את זה.

אליהו ליפשיץ:

אני דיברתי עם עורך הדין דה-הרטוך לפני ישיבת הוועדה, והוא אמר לי שתמיד ההגדרה "ראש" ו"סגן" היא זהה בהגדרות מהסוג הזה.

היו"ר סאלח טריף:

סגן מוגדר כסגן, וראש כראש, זה תמיד היה כך. וגם עכשיו יש הבדל במשרד הפנים בין סגן בוטציה.

אליהו ליפשיץ:

יש הבדל לגבי נושאים אחרים, אבל לגבי הגדרות מהסוג הזה אין הבדל.

מרים פרנקל-שור:

עורך דין דה-הרטוך, בהחלטת שירותי הדת היהודיים ראש רשות נקבע, לרבות סגני ראש מועצה דתית בשכר. אתה רוצה להוציא את זה?

אמנון דה-הרטוך:

אני רוצה להעיר שכאן, לפחות בניסוח, ניתנת העדפה למישהו המשמש כראש מועצה דתית או סגן ראש מועצה דתית. גם אם הוא שימש בעבר כסגן ראש מועצה מקומית - התקופה הזאת תחושב. אבל אין לך את המקבילה הפוכה: שמי שמשמש כראש מועצה מקומית או סגן ראש רשות מקומית שיחדל מהיותו סגן ראש מועצה דתית, התקופה תחושב. אני לא רואה כאן סיבה להבחנה הזאת. אם אומרים לי במשרד הדתות שבפועל ההטבה הזאת ניתנת, אז צריך לבדוק עד כמה ההטבה הזאת שניתנת היא בהתאם לחוק. ואם היא חוקית - אין צורך בשינוי הניסוחי. זה הדבר הראשון.

הדבר השני הוא הערה יותר משמעותית, ואני לא נכנס כאן לנקודה הרטרואקטיבית, שאני גם ביקשתי להסתייג מקביעתה, זו העובדה, שאני מבין שכרגע ישנה פעולה שאולי עומדת אפילו לקראת השלמה, להקטין את שיעור הגימלה מ-4% לשנה ל-2% לשנה. במצב

דברים זה אני לא רואה שום הצדקה לעובדה שכאן ישנה הצעה להגדיל את קשת הזכאים ואת היקף הזכאות. בשיעור של 4% - - -

היו"ר סאלח טריף:

בגלל הנושא של סגן?

אמנון דה-הרטור:

בגלל כל הקביעה הזאת. הקביעה הזאת, אם תיקבע, תחול אוטומטית על כל ראשי המועצות הדתיות וסגניהם, ככל שהם שרתו בעבר כראשי מועצות דתיות או כסגנים של ראשי מועצות מקומיות, הם ישר יקבלו 4% על זה. ואז משמעות הדבר היא הטבה מאוד משמעותית, וזאת במקביל לעובדה שהם כבר קיבלו תוספת שכר שלוקחת בחשבון את הגריעה של 4% ל-2%. מדוע יש לכך הצדקה?

היו"ר סאלח טריף:

אמנון, יש לנו ויכוח גדול בכלל על קבילות ההחלטה לגבי החלת כל נושא ההגדרה גם על חברי כנסת וגם על חברי כנסת לשעבר. זה עלה אצלנו בוועדה בגלל הנושא של ראשי רשויות.

אברהם אמונה:

מקרה אחד של ראש רשות זה סגנו של ראש עיריית ירושלים, שמואל שקדי, שהיה ראש מועצה דתית.

מרים פרנקל-שור:

אין לכם סגן?

אברהם אמונה:

עדיין לא נתקלנו.

אליהו ליפשיץ:

הפירוש תמיד היה "ראש" ו"סגן" לעניין זה.

היו"ר סאלח טריף:

כתוב: "לרבות סגן". וזה ביחס למועצה הדתית ולא ברשויות המקומיות.

מרים פרנקל-שור:

אם אנחנו הולכים לשיטתך אז היה צריך לכתוב בהגדרה "ראש מועצה דתית, לרבות סגן ראש מועצה דתית בשכר", ואז היה צריך לבדוק בהגדרה. יכול להיות שבנוהג פועלים כך, אבל אז היה צריך להגדיר זאת בהחלטת רשויות מקומיות (גימלאות).

אליהו ליפשיץ:

יכול להיות שלא הגדירו את זה בגלל פליטת קולמוס או משהו מהסוג הזה.

מרים פרנקל-שור:

אני לא יודעת. משרד הפנים נהג עד פסק הדין של צירוף התקופות בשיטה אחרת ממה שנהגו בכנסת. כלומר, אלה היו עניינים שבנוהג, אבל אני חושבת שאם באמת היו רוצים לדייק, היה צריך להגדיר זאת בסעיף 1.

היו"ר סאלח טריף:

מה עמדתכם לגבי צמצום העניין לגבי ראש המועצה הדתית, בהקבלה, כמו שכתוב ברשויות המקומיות?

אברהם אמונה:

לא צריך להפלות, וצריך לעשות כפי שנהגנו כאשר נתקלנו במקרה של יונה יהב, שהיה סגן ראש רשות, והגיע לכנסת, בכדי להחזיר את הזכויות שלו. הכנסת, למרות שהכל היה ברור, ועדת הכנסת, אישרה שסגן ראש רשות גם יכול להחזיר את המענק שלו לקופת הכנסת. אני חושב שלא צריך להפריד ולהבחין בין ראש רשות מקומית - - -

היו"ר סאלח טריף:

כמה סגנים יש לראש מועצה זתית?

אליהו ליפשיץ:

מקביל לסגנים של ראש רשות. נדמה לי שיש רק חמישה בשכר.

דוד אזולאי:

לא תמיד. זה שונה בין הרשויות המקומיות השונות. ולא תמיד מקבלים שכר, לפעמים מקבלים רק תואר.

אליהו ליפשיץ:

מכיוון שאנחנו רוצים שבכל הדיונים שקשורים להחלטות גימלאות לא יופל - אולי מבחינה לשונית כן - אבל מבחינת היישום בשטח אף פעם לא ניסו לעשות הבדל לעניין צירופי התקופות, ואני לא רואה סיבה מיוחדת לכך.

החלטות שנכתבו בדרך מסוימת, נכתבו אולי כדי ליישם אותן על איש פלוני זה או אחר, ולכן לא ראו צורך לדייק. כאשר רוח הדברים היתה שכן יישמו את זה גם על ראש וגם על סגן. עובדה שבסעיף ההגדרות תמיד זייקו בשתי החלטות שיהיה כתוב "ראש" ו"סגן". לכן לא צריך להיתפס ללשון, אף על פי שהלשון למעשה היא שקובעת, הרי מבחינה משפטית זה יחטיא את מטרת הרעיון שעומד מאחורי החלטה. ולכן אני חושב שאם רוח היישום תמיד היתה במשרד הפנים כן לצרף את שניהם יש לבוא עכשיו ולהשוות רק מבחינה לשונית, למעשה תיפגע בכל מטרת ההחלטה עצמה. קבלת החלטות גורפות מכל מיני סוגים שלא קשורות בכלל לעצם הדיון הספציפי שאנחנו דנים עליו עכשיו. אבל אם אנחנו מדברים על החלטה ספציפית, אנחנו חייבים להתייחס לדברים עצמם. שוב, אפשר לבוא ולהגיד "בואו נשב ונדון בכל נושא זכויות הפנסיה או זכויות שונות שקשורות לתפקיד זה או אחר ולעשות מהפיכה שלמה ונראה איך יגיבו האנשים", אבל זה לא קשור לדיון הספציפי.

אמנון דה-הרטור:

העובדה שראשי הרשויות המקומיות וכן למועצות הזתיות המקבילות למיניהן קיבלו החל מ-1 באוקטובר 40% תוספת, ניתנה להם מתוך כוונה להפחית במקביל את שיעור הגימלאות.

היו"ר סאלח טריף:

זה לא נעשה. ההפחתה לא נעשתה, וזה לא תקין שנתנו להם אישור.

אמנון דה-הרטור:

בהתחשב בעובדה הזאת אני לא רואה שום מקום, לגבי אותו עניין של סגנים, לשנות את הניסוח שקיים לגבי הרשויות המקומיות, וזאת, כיוון שאם אנחנו מדברים על העניין הזה של שמירה על זכויותיהם, אז הן נשמרות באמצעות תוספת השכר הזאת, ואם ישנה טענה שאנשי משרד הזתות שבפועל מיישמים את הדבר גם לגבי הרשויות המקומיות, אז אולי כדאי שהם ימשיכו ליישם את זה אם הם חושבים שזה חוקי. ואם זה לא חוקי, אז שיימנעו מלעשות את זה. אני אינני בטוח שזה חוקי לבוא ולתת יישום למעשה של מספר הרחבה של סגני שרים - - -

היו"ר סאלח טריף:

אברהם אמונה אמר שהוא לא זוכר מקרים כאלה.

אמנון דה-הרטור:

אם כן, אז אין צורך אולי גם בתוספת הזאת.

היו"ר סאלח טריף:

אני הולך לשיטתך ומסכים איתך, משום שאנחנו לא צריכים להרחיב את המעגל. אותו דין שקיים לגבי ראשי הרשויות יהיה לגבי המועצות הדתיות. אם אנחנו באים לעשות צדק עם ראשי מועצות דתיות ולהשוותם לראשי רשויות, אבל לא נעשה יותר, אלא נעשה במקביל. אני מבקש שאולי בכל זאת ביום רביעי, אליהו לפשיץ, תביא לנו נתונים על מה מדובר, כמה סגנים יש.

מרים פרנקל-שור:

אנחנו רוצים לדעת, אם נקבל את ההגדרה הזאת מה הפועל היוצא?

אליהו ליפשיץ:

אני מוכן להביא איזה אומדן מסויים שהוא לא מחייב מדעית, אבל שיתן לנו לפחות סדר גודל לגבי אנשים שהיו בשירות קודם ושנהנים מזה.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נקבע את ההצבעה ליום רביעי ב-9:00 לפני תחילת הדיון הגדול שלנו, ונזמין את נציג האוצר.

תודה רבה.

ב. הצעת חוק לתיקון פקודת המועצות המקומיות (מס' 12), התשנ"ז-1996. דיון בהסתייגותו של חבר הכנסת בנימין אלון

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו עוברים לדיון בהצעת חוק לתיקון פקודת המועצות המקומיות (מס' 12), התשנ"ז-1996. אנחנו דנים בהסתייגותו של חבר הכנסת בנימין אלון.

בנימין אלון:

מבחינה מעשית אין כל כך צורך בהסתייגות הזאת.

אביטל שטרנברג:

כי ההערות קיימות בתקנונים של הרשויות המקומיות.

בנימין אלון:

אני אסביר למה מבחינה מעשית אני לא רואה הפעם צורך בהסתייגות. כעקרון, השאיפה שלנו צריכה להיות בכל סעיף אפשרי "סיפוח זוחל" של תחולה. זאת אומרת, שאם יש חוקים שקשורים למועצות מקומיות ומועצות אזוריות, שהם לא ינקו מהמועצות האזוריות והמקומיות בישראל, אלא מהחוק הישראלי בכל מקרה אחר. לכן הצלחנו להעביר הסתייגות לא מזמן במועצות האזוריות, שיהיה יום בחירה אחד לכל המועצות האזוריות, כולל המועצות האזוריות בישראל וכו'. זו המדיניות. אני מצהיר עליה ולא מסתיר אותה.

בסעיף הקיים, אחרי שעיינתי בו, פשוט כל הדברים נעשו די בחופזה. הסתבר שדווקא המועצות המקומיות בישראל לא יונקות בכלל מחוק הכנסת, אלא מהצו. לכן הן בכלל לא זקוקות עד היום לאישור או עדכון מועדת הפנים, אין להן שום קשר משפטי למועדת הפנים.

אביטל שטרנברג:

הם צמודים לסעיף 23 מכוח התקנונים.

בנימין אלון:

שזה אישור של הממונה. דיכרדו, אני מבין, ממשרד הפנים. הבעיה היא שלפי סעיף העונשין כל עדכון של קנס, אם הוא לא כתוב בחוק ראשי אלא בחוק משני, מצריך אישור ועדת פנים, כי כל עונש מצריך אישור של ועדה מועדות הכנסת. והואיל והעונשין קצובים בחוק הראשי עצמו, בפקודת העיריות, והעדכון נעשה אוטומטית על ידי שר המשפטים, לעיריות אין צורך להגיע לכאן, לוועדה, לקבל אישור על עדכונים.

הואיל והעדכון למועצות המקומיות הוא לא בחוק הראשי, זאת אומרת, לא כתוב סכום, כתוב שהמועצה תקבע, ולא כתוב הסכום בחוק הראשי, אז כל עונש שנקבע במועצות המקומיות שבתוך הקו הירוק, כל עונש שנקבע הוא עונש שהמחוקק הרשמי קובע. ולכן כל עדכון שלו מצריך אישור של ועדת הפנים, מה שאין כן בישי"ע.

עזרא ראובני:

לא לגבי העדכון, אלא לגבי הסנקציה עצמה, אם אתה זוכר, כבר ראינו בישיבות קודמות שהסנקציה עצמה מתקבלת באישור של הוועדה.

בנימין אלון:

על זה דיברתי עם היועצת המשפטית.

מרים פרנקל-שור:

זה ימשיך להגיע לוועדה.

בנימין אלון:

אם יכנס סעיף 254 של פקודת העיריות, טרן שרון אפק, אנחנו מדברים עכשיו בתוך הקו הירוק, אם זה יכנס לפקודת המועצות המקומיות, אז יכול בהחלט להיות שכל דבר שיקרא חוק עזר, זה יהיה הקנס שלו, ולא יהיה צורך להגיע לכאן. ואני חושב שזאת פרשנות לגיטימית.

מרים פרנקל-שור:

אני ביקשתי ששרון אפק מענף הדין הבינלאומי יבוא, כיוון שהיה ותתקבל ההסתייגות, כדאי ללמוד מה תהיה ההשלכה בשטח.

בנימין אלון:

אני אתיש את הכנסת, כל עוד לא תהיה ברירה, אעשה זאת בסעיפי תחולה מדי פעם. אני אשתדל להעביר בכנסת הזאת מה שלא הצליחו בכנסות אחרות, סעיף שיהפוך את כל הנושא. זאת אומרת, סעיף שיקבע בסדרי שלטון ומשפט שהמועצות המקומיות והמועצות האזוריות בישי"ע תנהגנה לפי החוק הישראלי לכל דבר ועניין. וזה ישנה את כל התמונה.

טרן שרון אפק:

קודם כל, בעניין הקונקרטי אני מסכים לחלוטין עם מה שנאמר. מלכתחילה, לפי התקנונים של המועצות המקומיות והמועצות האזוריות שחלים אצלנו לא היה צורך לפנות לוועדה על מנת לקבל אישור, למשל, לעדכון הקנסות. ולכן, במקרה הזה, ביטול הצורך בפנייה לוועדה הוא לא רלבנטי. אם ההסתייגות הזאת היתה מתקבלת, היא היתה מחייבת אותנו כמובן. אלא שממילא, בכוונתנו, ברגע שהחוק הזה יתקבל, להשלים את חקיקת הראי לגבי הרשויות המקומיות אצלנו ולעדכן את סכום הקנסות, שממילא צמוד היום לסעיף 23 לפקודת המועצות המקומיות. כלומר, אם נחזד את זה. במקרה הקונקרטי הזה ממילא סעיפים אצלנו שקובעים סכומים של קנסות בחוקי עזר, ההפניה בהם היא לסכום הקבוע בישראל בסעיף 23 לפקודת המועצות המקומיות. ההפניה הזאת היתה כבר "בילד אין" קודם לכן, על מנת לחסוך לנו את הצורך - - -

בנימין אלון:

למה זה היה מחייב אתכם? לא היתה לזה נפקות.

סרן שרון אפק:

אם היה חוק שקובע שסכום X קבוע מכאן ולהבא, זה היה חל גם על מועצות מקומיות אצלנו. זה היה מחייב גם אותנו, כמובן.

בנימין אלון:

אבל לעזכון אין נפקות.

סרן שרון אפק:

היום יש לזה, כי אנחנו ממילא צמודים לסכומים שקבועים בסעיף 23, ולכן ממילא אנחנו מחוייבים. יותר מזה, אם יש חוק ישראלי שחל גם על המועצות המקומיות אצלנו, ומשנה את ההסדרים המשפטיים, הוא מחייב גם אותנו. במידת הצורך אנחנו נתקן את החקיקה על מנת שתתאים לו, מכיוון שהחקיקה של הכנסת, אם היא חלה בצורה אקסטרטוריאליה, היא מחייבת גם אותנו.

מרים פרנקל-שור:

זאת אומרת, שאם שר המשפטים מוציא צו לפי סעיף 64 לחוק העונשין, לעדכון הקנסות, זה יתפוס גם לגבי המועצות המקומיות בישראל? איך בעצם מתעדכנים הסכומים?

סרן שרון אפק:

כיום הסכומים מתעדכנים באופן אוטומטי. כלומר, בתקנון אצלנו כתוב שהסכום הקובע הוא הסכום שבישראל חל לפי סעיף 23 לפקודת המועצות המקומיות. השינויים חלים מעת לעת גם עלינו.

מרים פרנקל-שור:

הם מתעדכנים מכיוון שהם התעדכנו בישראל. השאלה שלי היא, הרי איך נקבע מנגנון העדכון, סעיף 34 אומר: "שר המשפטים רשאי לשנות בצו את שיעורי הקנסות הקבועים בכל חוק". זאת אומרת, שבדגה שהוא מוציא צו והקנס מופיע בחקיקה הראשית, הצו תופס לגבי החקיקה. זה יתפוס באופן אוטומטי. אתם תתעדכנו בכוח צו של משרד המשפטים ולא מכוח התלות האוטומטית בפקודת המועצות המקומיות.

סרן שרון אפק:

אני רוצה לחדד את העניין. היום אנחנו פועלים לפי תקנון המועצות המקומיות. אנחנו קוראים אותו וכתוב בו: "הסכום הקובע הוא הסכום הקובע בישראל מעת לעת כפי שהוא משתנה". לכן בישראל, כשמשנתה הסכום מכוח התקנון שלנו שקורא את השינוי - השינוי אצלנו תופס. אם יהיה בישראל חוק שיקבע - - -

מרים פרנקל-שור:

אם ההסתייגות הזאת תתקבל, האם התלות שלכם תתבטל?

סרן שרון אפק:

התלות תישאר, אבל היא תהיה כפולה גם מכוח התקנון וגם מכוח החקיקה הישראלית. כלומר, יהיו שני עוגנים לתלות הזאת.

בנימין אלון:

אני לא מבין את זה.

מרים פרנקל-שור:

יש כאן שאלה, מה גובר על מה? זאת שאלה עקרונית.

בנימין אלון:

שרון, אני חושב שמבחינה משפטית זה לא נכון. לא יהיו לך שני עוגנים. כי החוק שעכשיו יתקבל יאמר, שמה שכתוב בחוק העונשין שכל חקיקה שמחוקק משנה, שיש בה

עונשין, זקוקה לאישור ועדת כנסת. וזה לא ישתנה מבחינה משפטית. כי אתם לא נותנים מצד מחוקק משנה. לכן אתם לא תזדקקו לזה בכלל.

סרן שרון אפק:

אנחנו מלכתחילה לא נזקקנו על מנת לשנות בחוק עזר, לראות זאת כעבירה או לקבוע קנס מסויים, לא נזקקנו לאישור ועדת הפנים, כי הסעיף הזה בחוק העונשין, ממילא לא חל עלינו. לכן זה לא משנה.

בנימין אלון:

אם ההסתייגות שלי היתה על חוק העונשין, שיהיה סעיף תחולה לגבי מחוקק משנה שזה יחול גם בישיע, אז זה היה רלבנטי.
מרים פרנקל-שור:

פה אנחנו מדברים רק לנושא של עדכון הקנסות.

בנימין אלון:

יש אצלכם הבדל בין עיריות למועצות מקומיות?

סרן שרון אפק:

אצלנו אין עיריות. יש מועצות מקומיות. יש מועצה מקומית אחת שנקראת עירייה, שזאת מעלה אדומים. אבל כל ההוראות של המועצות המקומיות, פלוס כמה הוראות נוספות, חלות עליה. כך שפורמלית אצלנו יש רק מועצות מקומיות ומועצות אזוריות עם ועדים מקומיים.

היו"ר סאלח טריף:

עיריית מעלה אדומים נחשבת מועצה.

סרן שרון אפק:

לעיריית מעלה אדומים יש הגדרה מיוחדת בתקנון, בגלל הגודל של הישוב הספציפי הזה הוא נקרא אצלנו "מועצה מקומית הנקראת עירייה", זה יציר יחודי, שיש רק אצלנו, והוא קובע שכל ההוראות שיש בתקנון, שחלות על מועצות מקומיות, יחולו גם על המועצה המקומית הזאת פלוס ארבע, חמש הוראות נוספות שמתבקשות בגלל גודל הישוב. וזה לפי המלצה של משרד הפנים בזמנו.

אביטל שטרנברג:

כמובן שחשוב מאוד שההוראות שאנחנו מחוקקים כאן לגבי ישראל יחולו, בתמונת ראי, על הרשויות המקומיות ביו"ש ובאזור רצועת עזה. מה שכן מבחינת המדיניות החקיקתית, עד היום היה מקובל שמי שמחוקק הוא המפקד. זאת אומרת, שאנחנו לא עושים החלה אקסטרטוריאלי של הוראות מהסוג הזה, אלא אם כן מדובר בהוראות פרסונאליות. אם נסתכל על תקנות העזרה המשפטית, כל החיקוקים שמוחלים על יו"ש ועל אזור רצועת עזה הם חיקוקים פרסונאליים: עניין של ביטוח לאומי, חוק הפסיכולוגים, וחיקוקים דומים. אני מציעה שנמשיך ללכת בדרך הזו.

היו"ר סאלח טריף:

הכנסת לא הסכימה אתנו בהצבעה הקודמת.

אביטל שטרנברג:

אני רק מציינת מה היתה המדיניות עד היום, במשך 30 שנה. לעניין הספציפי של גובה הקנסות אין בעצם צורך להוציא הוראה, משום שההוראה כבר קיימת היום. לגבי מועצות אזוריות ביו"ש זה סעיף 73 לתקנון, לגבי המועצות המקומיות זה סעיף 89, ויש הוראות דומות לגבי המועצות האזוריות בעזה, כך שההוראה היא בעצם מיותרת. זאת אומרת, ממילא אוטומטית. סעיף 23 שאנחנו הולכים לחוקק אותו כרגע, כבר קיים, ישנה הצמדה אוטומטית, ועל פיה הוא יחול.

מרים פרנקל-שור:

כן, אבל הוא שואב את זה ממקום אחר. היום הוא שואב את זה מכיוון שהתקנון מופנה למועצות המקומיות, ואם תקבל ההסתייגות של חבר הכנסת בני אלון, זה ישאב מכוח צו שר המשפטים.

סרן שרון אפק:

ההסתייגות, במידה שתתקבל, תהפוך את העוגן לעוגן ישראלי במקום לעוגן של האזור. כלומר, שבמקום שבאזור אנחנו נקרא את הסכומים שקבועים בישראל, בישראל יגידו לנו "לא צריך את הקריאה שלכם, אנחנו באופן אוטומטי קובעים לכם".

בנימין אלון:

אם אנחנו נעביר את ההסתייגות כאן עכשיו בוועדה, זו לא תהיה הסתייגות, אלא זה יכנס לחוק עצמו.

הערה נוספת שלא קשורה להסתייגות שלי. אני לא ראיתי, מירי פרנקל-שור, שהמועצות האזוריות מוזכרות, וזה משונה. זאת טעות סופר, שאחר כך תיצור בעיות. למה בחוק עצמו אין החלה למועצות האזוריות כמו למועצות המקומיות? אני מדבר בתוך הקו הירוק.

מרים פרנקל-שור:

יש כאן נציג של משרד הפנים?

אפרת דון-יחיא:

אני, אבל אין לי תשובה.

בנימין אלון:

אני מציע לעכב את זה עד שזה יתוקן.

אנחנו חוזרים על אותה טעות שנעשתה עם פקודת העיריות. הרי במקום שאז בפקודת העיריות, סעיף 254 יחול גם על המקומיות וגם על האזוריות - עשו את זה רק לאזוריות.

אפרת דון-יחיא:

פקודת המועצות המקומיות חלה גם על המועצות המקומיות וגם על מועצות אזוריות. יש פקודה ושני צווים.

אביטל שטרנברג:

שלושה.

היו"ר סאלח טריף:

הבנו. נפתר העניין.

היו"ר סאלח טריף:

בני, האם אפשר להצביע על ההצעה שלך?

בנימין אלון:

אני לא רואה שום רווח מעשי, קונקרטי, אלא רק עניין עקרוני. אם זה יתקבל אני אשמח.

היו"ר סאלח טריף:

אני מביא את הצעתו של בני לשינוי החלטת הרשויות המקומיות.

מרים פרנקל-שור:

הסתייגות.

היו"ר סאלח טריף:

לא הסתייגות עדיין, את ההצעה שלו, אם לא - תתקבל כהסתייגות במליאה.
אני מביא את ההצעה של חבר הכנסת בנימין אלון להצבעה.
מי בעד?

בנימין אלון - בעד

דוד אזולאי - בעד

סאלח טריף - נגד

היו"ר סאלח טריף:

שניים - בעד. אחד - נגד. ההצעה התקבלה.

מרים פרנקל-שור:

אם אני מעלה את זה עכשיו לקריאה שניה ושלישית זה עולה כשני סעיפים בחוק.
כלומר, אם ההסתייגות נופלת, אז גם התיקון לפקודת המועצות המקומיות נופל.

בנימין אלון:

עדיין אפשר יהיה למשוך את התיקון הזה.

מרים פרנקל-שור:

זה עולה תרתא חדא.

בנימין אלון:

אין כאן שום פגם. יש כאן רק בעיה אחת שמבחינה משפטית ההסתייגות מיותרת ולא
צריך אותה.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו עוברים לנושא הבא.

ג. הצעת חוק לתיקון פקודת המשטרה (תיקון - ענידת תג זיהוי), התשנ"ו-1996 של
חבר הכנסת רחבעם זאבי (195/9)

היו"ר סאלח טריף:

גנדי בכנסת?

בנימין אלון:

אני אייצג אותו.

אנחנו עוברים להצעת חוק לתיקון פקודת המשטרה (תיקון - ענידת תג זיהוי),
התשנ"ו-1996 של חבר הכנסת רחבעם זאבי.

נמצא כאן מיופה הכוח, חבר הכנסת בני אלון.

בנימין אלון:

הדברים מדברים בעד עצמם. גם בדברי ההסבר אפשר לראות את זה בצורה מנותקת ממחנה פוליטי זה או אחר. בזמנו, בשלטון המנדט הבריטי היו תקנות מחייבות, שכל שוטר צריך להיות מזוהה וכו'. אם אני לא טועה, גם בהוראות הפנימיות של המשטרה הדבר הזה קיים. אבל הואיל וזה לא חוק, אז מדי פעם אנחנו נתקלים בהפגנות - זה לא משנה כרגע אם זה חרדים, שמאל או ימין, מפני שהיום הגלגל התהפך כידוע - בשוטרים שאין אפשרות לזהותם.

היינו רוצים לראות כל שוטר מזוהה, ושלא תהיה תחושה מול המשטרה שיש עבריינות. איך קרא לזה פעם חיים כהן "אלימות של שוטרים". אז אישית אני חושב, שזה לא קיים בצורה קיצונית, זה קיים לפעמים. אני מבין שיש אנשים שמתפקידם להיות בלתי מזוהים, ועליהם זה לא יחול. אין לנו שום עניין להפריע לעבודת המשטרה בנושא של סמויים.

היו"ר סאלח טריף:

למעט בלשים וסמויים.

בנימין אלון:

בזמנו, אני זוכר שהיו יסמניקים או שלא היו להם תגים, ואפילו פעם אחת ראינו תג סטנדרטי, אותו שם לכמה אנשים, אלו דברים שאני בטוח שהם לא מדיניות. אני חושב שאם התפיסה של משטרה קהילתית שהולכת ומתרחבת גם לצורת פיזור ההפגנות: הורדת זרנוקים עד כמה שאפשר, הורדת טוסים עד כמה שאפשר - החוק הזה רק ישתלב בדבר הזה. אני לא רואה בו מהפיכה מהקיים. אני חושב שהוא השלמה נכונה.

בכלל, כמחוקקים, אדוני היושב ראש, אנחנו צריכים להתקדם לקראת חוק, או חוק יסוד או חוק אחר, של נושא ההפגנות, ולא להשאיר את זה כמו שזה קיים. בזמנו היו דיבורים על כך. כל חקיקה קטנה שתצטרף לזכויות האזרח - תעזור.

היו"ר סאלח טריף:

כל השוטרים שיושבים כאן בוועדה יש להם תגי זיהוי, וזאת ללא חוק.

בנימין אלון:

אבל היו בעיות בהפגנות.

דוד אזולאי:

האם מה שנחליט יכלול את שוטרי משמר הגבול?

היו"ר סאלח טריף:

בוודאי, אלה שוטרים לכל דבר ועניין.

תנה קלר:

לידי יושבים נצ"מ של המשנה ליועץ המשפטי למשטרה, נצ"מ אריאב, ועו"ד תמר חריף, ועם כל הקדר הזה אנחנו באים ומבקשים שתאפשרו לנו לשבת עם חבר הכנסת גנדי, מאחר וההצעה הזאת, למרות שאנחנו מסכימים עם העניין הזה של זיהוי, זאת אומרת, שאדם שיפעיל סמכויות, שתהיה בידי האזרח האפשרות לזהות שוטר שפועל כלפיו. אנחנו חושבים שיש בעייתיות גדולה מאוד עם הצעת החוק כמו שהיא, וגם עם ההנחיה המקבילה של ועדת השרים לענייני חקיקה.

צריך לזכור שגם בדיון בוועדת השרים לענייני חקיקה בעצם השרים קצת נקרעו, כי מצד אחד כולנו רוצים את חובת הזיהוי, וחובת הזיהוי גם קיימת היום ובאי קיומה יש משום עבירה משמעתית.

בנימין אלון:

פנימית.

חנה קלר:

בסדר, אבל זאת עבירה שמעמידים עליה לדין משמעתי. השאלה אם זאת הדרך וזאת היא האכסניה. כשניסינו, במיוחד ענת שפיס, שישיבה וניסתה לנסח את ההגבלות להפעלת הסמכויות של פיזור אסיפה והתקהלות בלתי חוקית, לפי חוק העונשין, היא נתקלה בבעיה מאוד משמעותית.

אם תשימו לב לנוסח החלטת ועדת השרים, היא בעצם בוחנת חלק מהסמכויות בדיעבד. בדיעבד, הסתבר שהפעילות היתה כך וכך או שאבד התג בנסיבות מסוימות של פעילות מבצעית. זאת אומרת, שאתה לא יכול מראש לבחון את הזכות אלא רק אחר כך.

אנחנו מבקשים לא בגלל שאנחנו חושבים שלא צריך, אנחנו מאוד רוצים שבנסיבות כאלה שלא מדובר על סמויים או - - -

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מראש אומרים שלגבי סמויים וכד' אנחנו לא מכלילים.

חנה קלר:

אבל חלק מהעניין זה תוך כדי פעילות מבצעית, שנמצא אחר כך שהצדיקה את העניין של אובדן התג. כי אחת הדוגמאות, למשל במרדף, אדם מתחיל את הפעילות עם תג וזה נופל לו, והוא אפילו לא מרגיש. האם מרגע שנפל התג נגמרה הסמכות, ואז הוא לא יכול לבצע את המעצר? הוא לא יכול לתפוס את האיש?

צריך לזכור, שגם תהיה הבחנה, יש לנו חוק מעצרים חדש שבו מדובר על דרכי הזיהוי של שוטר. יהיה לנו חוק מיוחד לעניין אסיפות ותהלוכות וחוק אחר לעניין מעצרים. זה לא פשוט, וקיים קונצנזוס לגבי חובת ענידת תגי זיהוי או מתן האפשרות לאזרח לזהות, חובת ההזדהות בפני האזרח, כאשר אדם רוצה להתלונן. ואני יכולה להגיד בעצמי שקיבלתי הרבה תלונות, שהגיעו ללשכת השר לבטחון הפנים, ושהרבה פעמים, אני מקווה שלא בכוונה, קרה שלא היה ניתן לאתר שוטר.

אני מאוד מציעה לתת לנו את האפשרות לשבת עם חבר הכנסת גנדי.

היו"ר סאלח טריף:

למה לא ישבתם עד עכשיו?

חנה קלר:

כיוון שקבעתם את הישיבה מהיום להיום.

דוד אזולאי:

מה את יכולה להגיד לגנדי שאת לא יכולה להגיד לנו כאן?

חנה קלר:

אני רוצה לדבר איתו, כיוון שהוא המציע.

גם היום בעצם אמרתי, העבירה המשמעתית קיימת, והיא מופיעה בנוהלים. הנושא הזה עלה בעקבות פניות של חברי כנסת בישיבות עבודה שר-מפכ"ל, ואחרי כל פגישה כזאת התבקשו אנשי השטח עוד פעם להחיש ולרענן את הפקודות. זאת אומרת, שהמערכת מודעת. האינטרס של המערכת הוא לא קטן יותר מהאינטרס של חברי הכנסת שיילכו עם תגי זיהוי. אולי צריך להסיל על המפקד חובה לוודא שאנשים שלו שיוצאים להפגנה עונדים תגים. יש כל מיני רעיונות. ומאחר ואנחנו לא יכולים להחליט בלי המציע, יכול להיות שהוא יחזור אולי מהנוסח הזה ויסתפק בנוסח אחר.

הוועדה העלתה את זה ואמרה שאנחנו נמצא את ההתניות ואנחנו רצינו לשבת עם חבר הכנסת גנדי. ומה שקרה, קיבלתי את הזימון לוועדה רק ביום ראשון, ואז רציתי לדבר עם מירי והיא הלכה כבר הביתה. אני חושבת שזה יהיה מאוד יעיל לדבר עם חבר הכנסת זאבי.

ענת שפיס:

כמובן, אני מצטרפת לכל הדברים שחנה קלר אמרה, וגם אני מבקשת בשם המשטרה שתינתן לנו ההזדמנות לשוחח עם חבר הכנסת גנדי, אבל אני גם רוצה להסביר לחבר הכנסת אלון, כיוון שאמר בדבריו שהתיקון הזה הוא תיקון לא משמעותי, אני רוצה להסביר על קצה המזלג שזה תיקון חסר תקדים, והוא מאוד משמעותי. ואני רוצה שכל תיקון שיתקבל, שנדע כולנו מהן ההשלכות שלו.

אני חוזרת על הדברים של עורכת הדין קלר, שבוודאי המשטרה מעוניינת בנושא הזה של הזיהוי, אלה חלק מזכויות האזרח, אבל בשום מקום בחוק, אין הוראה חוקית שמתנה שימוש בסמכות של שוטרי בלבישת מדים. אין דבר כזה, לא היה, ואין, ולא בכדי. בכל הסעיפים האלה שבהם הצעת החוק - - -

חנה קלר:

וצריך לזכור ששוטר הוא 24 שעות בתפקיד, זאת אומרת, שאם אני הולכת בימי החופשה שלי ואני רואה איזה פשע, יש לי סמכויות.

בנימין אלון:

אבל אז את מזדהה.

ענת שפיס:

זאת חובת הזדהות, ויש כאן שני דברים שונים.

חנה קלר:

כאן אתה מקנה סמכות בלבישת מדים.

ענת שפיס:

זה דבר ללא תקדים, אין אף הפעלת סמכות שמותנית בזה. כאשר גם לבישת מדים זה דבר שמתנה. זאת מדיניות.

בנימין אלון:

כרגע, אם את בלבוש אזרחי רוצה לעצור אותי, אז את חייבת להזדהות. מה שיהיה לפי החוק הזה, שיהיה לך תג זיהוי בכיס.

ענת שפיס:

לא, זה לא מה שכתוב.

אני רוצה שיהיה לנו ברור. שלא נשיג מסרה אחת, חשובה ככל שתהיה, על ידי פגיעה במסרה אחרת, שתיכף נשמע שהיא לא פחות חשובה. זה הדבר הראשון במובן של החדשנות. יש בזה חדשנות.

מה שאתה מדבר עליו לעניין חובת זיהוי - זה קיים היום, בוודאי, וזה קיים בחוק המעצרים החדש. גם כל סמכות מעצר מותנית בזיהוי: בשם ובתעודה מזהה. לאו דווקא בלבישת מדים. לאו דווקא בתגים. ולא רק שזה מקובל עלינו, אלא שזאת הדרך הנכונה.

בשני הסעיפים שבהם אנחנו מדברים שלגביהם מתייחסת הצעת החוק מדובר בשתי סמכויות: בסמכות פיזור, ובסמכות מעצר, שהן לא זהות. כאשר סמכות מעצר היא כלפי אדם ספציפי. ולגבי אדם ספציפי, אנחנו שוב אומרים, קיימת חובת הזדהות כי המעצר, החל מחודש מאי וגם היום על פי הפסיקה, מותנה בזיהוי כשוטר, ולכן זה מוצדק כבר היום בחקיקה.

סמכות הפיזור היא סמכות כללית שאיננה מופנית כלפי אדם ספציפי, אלא כלפי קבוצה. ואם מטבע הדברים, לצורך שמירת הסדר הציבורי כמובן, בהתקלויות, בהתפרעויות בלתי

חוקיות, והיא על פי החוק, על פי סעיף 154 לחוק העונשין, אפילו יכולה להיות מותנית בהוראה של שוטף כלפי אזרח מן הצבור. כשברור מה המטרה של הדבר הזה, ההתניה היום של סמכות הפיזור רק למי שלובש מדים ועונד תג זיהוי, בסופו של דבר, עלולה להביא למצב שהמטרה לא תוכל לבצע את עבודתה, אם בשמירה על הסדר הציבורי ואם בפיזור הפגנות.

בנימין אלון:

איך קורה שיש שוטף יחיד בהתקהלות בלתי חוקית, והוא מפזר אותה ומכריז בהתאם לחוק "אני מפזר את ההפגנה"?

חנה קלר:

הוא נקלע למקום.

בנימין אלון:

והוא מסוגל לפזר, אזרח?

ענת שפיט:

יכול בהחלט להיות מצב כזה. מה לעשות, העבודה לא פשוטה.

כל מה שאני מתכוונת להסביר הוא שיש סיטואציות רבות ואפשרויות רבות. הסמכות היא סמכות לצורך שמירה על הסדר ובסחון הצבור. עם כל אותם דברים ותופעות שליליות שאנחנו מוקיעים אותם - ויושב פה ראש מחלקת סיור והוא יכול גם להסביר מה הדברים שנעשו בתוך המערכת בנושא הזה של ענידת תגים, ובאיזה חשיבות המערכת רואה נוהלים של בקורות במישורים האלה - אז עדיין אנחנו צריכים לזכור גם את הבעייתיות ואת התקדים של זה, וגם את ההשלכות והסיטואציות הרבות שאני חושבת שהצעת החוק הזאת לא מתייחסת אליהן. היא גורפת מדי.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבין שאתם באופן עקרוני כן מסכימים, אבל יש לכם טייגים.

חנה קלר:

- - - אם אנחנו נעלה לחקיקה הראשית את חובת ענידת הזיהוי. הרי, חבר הכנסת, בני אלון, אתה רוצה לדבר על חובת ההזדהות, אתה לא רוצה לדבר על סמכות.

היו"ר סאלח טריף:

תציעו, אנחנו מוכנים לקבל.

חנה קלר:

אז, אני אומרת תנו לנו את האפשרות לשבת עם חבר הכנסת גנדי.

בנימין אלון:

הואיל ואני באמת רוצה שחבר הכנסת זאבי יהיה איתכם בקשר, ובוודאי גם הוא מעוניין בכך, ואתם יודעים היטב שחבר הכנסת זאבי לויאלי למערכת, לפעמים יותר מדי, אני מציע שאנחנו ניתן לכם את העונג לשוחח עם חבר הכנסת זאבי בקריאה ראשונה ושנייה.

מרים פרנקל-שור:

הדיון צריך להיות עקרוני בין קריאה טרומית לקריאה ראשונה ושנייה. בואו נעשה את עבודת ההכנה בצורה יסודית.

היו"ר סאלח טריף:

זה חסר תקדים שחבר כנסת שמגיש הצעת חוק לא מגיע לוועדה. אני בכלל רציתי לבטל את הדיון, אבל בגלל שהזמנו את המשטרה קיימתי את הדיון. זה לא מקובל עליי שקבענו דיון והוא לא מגיע - - -

בנימין אלון:

כשהנושא עלה במליאה ואני הייתי נוכח, עלה השר קהלני ואמר דברים ברורים וחד משמעיים בעד. האימביוולנטיות שאת ציינת בוועדת השרים לא הובעה בשום - - -

חנה קלר:

השר היה מודע לזה, והשר לוי, למשל, במהלך הדיון בוועדת השרים בהחלט הסכים איתנו, הוא ראה את הבעייתיות שיכולה להיווצר.

דוד אזולאי:

אני חושב שההצעה של גנדי עלתה בעקבות דברים שהיו בשטח, זו לא הצעה שנולדה סתם. היתה לכך סיבה ועובדה שזה גם הופיע בדברי ההסבר שלו. היו מקרים כאלה ואנחנו מכירים אותם וגם אתם מכירים אותם.

חנה קלר:

לכן נוצרו נוהלים.

דוד אזולאי:

אני רוצה להגיד לכם, בלי לפגוע חס ושלום, אני לא שוכנעתי כרגע ממה שאמרתם. לו זה היה תלוי בי הייתי בהחלט נכנס לדיון הזה, כי היה מספיק זמן כדי לדון בעניין הזה, בייחוד שההצעה הזאת לא נולדה היום. מה שאני מציע על מנת לבוא לקראת אנשי המשטרה, בואו נגביל את העניין הזה בזמן. בסך הכל אנחנו הולכים כרגע לקראת תקופה מאוד מאוד חמה בכל המובנים. ואני חושב שיפה שעה אחת קודם שנגמור את העניין הזה, ולא ניתן לזה להיסחב יותר מדי זמן. גם כך מספיק אזרחים נפגעו, וכאן נפגעו אזרחים בכל ההפגנות שהיו, גם מהימין, גם מהשמאל וגם אצל הציבור החרדי. לכן צריך לטפל בנושא הזה כמה שיותר מהר. אני מציע שתוך שבועיים מקסימום תיפגשו עם גנדי ותשכנעו אותו.

היו"ר סאלח טריף:

חבר הכנסת, בני אלון, יש לך מה להוסיף? אני לא הולך לקיים כאן הצבעה בשום פנים ואופן, כי גנדי איננו.

בנימין אלון:

זאת פריבילגיה של המציע שישתתף, זו לא חובה.

היו"ר סאלח טריף:

לא מקובל שהמציע לא מגיע לדיון בוועדה בהצעת חוק בהכנה לקריאה ראשונה. תמיד מתנהלים דיונים וויכוחים, בשביל מה מביאים את זה לוועדה? כדי שהמציע ישמע, יגיב, ואי אפשר לייצג את המציע בדיוק כמוהו. המציע היה צריך לבוא לכאן להשיב ושנשמע אותו. אם הייתי יודע שהוא לא יגיע הייתי מוריד את הנושא הזה מסדר היום.

דוד אזולאי:

האם אפשר שיהיה דיון תוך שבועיים?

היו"ר סאלח טריף:

חבר הכנסת אזולאי, הרי אתה מכיר אותי. אני מאוד ענייני ועקרוני. אני לא משחק בזמן. אנחנו גם יוצאים לפגרה. ובני אלון יעביר לחבר הכנסת גנדי שזה לא בסדר שהוא לא בא לוועדה.

בנימין אלון:

הוא ביקש ממך לעלות את זה מזמן. קיבלת מכתב.

היו"ר סאלח טריף:

קיבלתי מכתב ב-20 בפברואר.

בנימין אלון:

אז הוא שאל למה זה מתעכב? אתה בכל מקרה רוצה לנצל את הזכות שלך כיושב ראש ולא לערוך הצבעה?

היו"ר סאלח טריף:

קודם כל שמעתי את אנשי המשטרה. אם גנדי היה כאן אני מאמין שהיה מבקש שלא תיערך הצבעה.

בנימין אלון:

אני מבקש שהנושא יעלה לפני הפגרה.

היו"ר סאלח טריף:

אני אשתדל, אבל אני לא מבטיח. בכל מקרה, חבר הכנסת, בני אלון, תמסור לגנדי שיישב עם המשטרה.

אני מודה למשתתפים.

הישיבה ננעלה בשעה 12:30